

Forslag til bedre integration og fodfæste på arbejdsmarkedet

Baggrund

I Danmark har vi gennem de seneste år set en god udvikling i forhold til at få de nye flygtninge, der kommer hertil, i arbejde. Det skyldes ikke mindst trepartsaftalen fra 2016, hvor man begyndte at møde flygtningegruppen med større forventninger og større krav, og hvor kombinationen af virksomhedsrettede forløb, målrettet opkvalificering og sproguddannelse var centralt for indsatsen. Det virkede, og siden 2016 er beskæftigelsen for flygtningegruppen steget fra ca. 15 til mere end 40 pct.

Selv om det er lykkedes at få flere flygtninge i arbejde, er der stadig lang vej, før beskæftigelsen for flygtningegruppen kommer på niveau med personer med dansk herkomst. Samtidig er udfordringerne betydeligt større for indvandrere, der har været i landet i længere tid, og for efterkommere. Blandt indvandrere med ikke-vestlig baggrund er det mindre end 60 pct., der er i beskæftigelse.

Vi skal have flere med – og potentialet er stort. Hvis indvandrere og efterkommere var beskæftiget som etniske danskere, ville næsten 100.000 flere være i arbejde. Det kræver yderligere initiativer. Og det kræver et målrettet samarbejde mellem borgerne, virksomhederne, politikere, kommuner, jobcentre, skoler og mange andre.

Bedre integration i samfundet går i høj grad gennem bedre arbejdsmarkedsintegration, og øget beskæftigelse blandt flygtninge og indvandrere er godt for den enkelte og for samfundet som helhed, men også for virksomhederne, der i stigende grad mangler kompetente medarbejdere.

DA-fællesskabet ønsker med dette indspil at fremlægge initiativer til at øge beskæftigelsen og dermed integrationen. Forslagene er samlet under fire overskrifter og rummer i alt 18 forslag, der er uddybet i det følgende:

Boks 1. DA's forslag til bedre integration

A. Indvandrere og flygtninge skal have en aktiv indsats

1. Mindst to ud af tre kontanthjælpsmodtagere skal mødes som jobparate og dermed stå til rådighed for arbejdsmarkedet
 2. Jobparate skal aktiveres 17 timer om ugen – aktivitetsparate 10 timer
 3. Flere modtagere af kontanthjælpsydelse skal aktiveres hver måned
-

-
4. Kontanthjælpsmodtagere skal arbejde for deres ydelse
 5. Mest muligt af aktiviteten skal foregå på private virksomheder
 6. Betingelser for virksomhedspraktik og løntilskud skal være fleksible
 7. Unge på uddannelseshjælp skal kunne blive vurderet jobparate
 8. Modtagere af kontanthjælpsydelser skal have flere samtaler
 9. Kommunerne skal bruge nyttejob systematisk
 10. Hurtigere adgang til data på beskæftigelsesområdet

B. Kommunerne skal tage større ansvar for hele indsatsen

11. Kommunerne skal have mindre refusion, hvis de ikke lever op til aktiveringsmål
12. Én kontaktperson i kommunen skal fremme borgerens jobmuligheder
13. Kommunerne skal være mere virksomhedsopsøgende
14. Kommunal sparring til virksomheder og kontanthjælpsmodtagere ved ordinær beskæftigelse

C. Uddannelse og sprog skal være en del af jobbet

15. Udvid retten til danskuddannelse for udlændinge i job og i ledighedssystemet
16. Sprogskolerne skal indføre et brancherettet modul på Danskuddannelse 2 og 3

D. Børn og unge skal snuse til arbejdsmarkedet

17. Flere unge skal have et fritidsjob
 18. Flere brobygningsforløb for unge kontanthjælpsmodtagere
-

A. Indvandrere og flygtninge skal have en aktiv indsats

1. Mindst to ud af tre kontanthjælpsmodtagere skal mødes som jobparate og dermed stå til rådighed for arbejdsmarkedet

Problem

Indvandrere og flygtninge er overrepræsenteret på kontanthjælp. Få modtagere af kontanthjælpsydelser er visiteret job- eller uddannelsesparate af kommunerne. Kun 30 pct. af alle kontanthjælpsmodtagere er vurderet job- eller uddannelsesparate. De øvrige personer er aktivitetsparate.

Der er langt flere job- eller uddannelsesparate blandt selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere. 64 pct. af nytilkomne, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet, er vurderet job- eller uddannelsesparate, mens det er 50 pct. blandt personer, der ikke er omfattet af programmet. Udgangspunktet er i dag, at alle nytilkomne flygtninge som udgangspunkt erklæres jobparate, medmindre andet taler for det.

Desuden er der store kommunale forskelle, og i nogle kommuner er andelen af jobparate mere end dobbelt så stor som i andre. Der er således – både sammenlignet med flygtningegruppen og sammenlignet på tværs af kommuner – et væsentligt potentiale for, at flere kan visiteres jobparat.

Samtidig er jobsøgningen relativ lav blandt dem, som er vurderet jobparate. Hver fjerde jobparat kontanthjælpsmodtager har ikke søgt et eneste job i december 2020. Niveauet varierer betydeligt mellem kommuner, og i nogle kommuner har mere end halvdelen ikke søgt et eneste job.

Forslag

Alle nye modtagere af kontanthjælpsydelser skal visiteres jobparate, medmindre der er oplagte grunde, der taler for andet. Det skal også være muligt at fravige krav om sprog- og it-kundskaber for at kunne blive erklæret jobparat. Kontanthjælpsmodtagere, der kan arbejde mindre end 37 timer om ugen, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet i det antal timer, de kan arbejde.

Kommunerne skal revurdere nuværende modtagere af kontanthjælp med henblik på at øge andelen af jobparate. Forslaget skal samlet resultere i, at mindst to ud af tre af alle personer, der modtager kontanthjælpsydelser, skal være visiteret jobparate. Forslaget skal omfatte alle modtagere af kontanthjælpsydelser uanset herkomst, så der sikres ligestilling.

Desuden skal tilsynet med kontanthjælpsmodtageres jobsøgning styrkes. Myndighederne skal kontakte kommuner, hvor mere end 20 pct. af borgere (dog mindst fem borgere) på kontanthjælpsydelse ikke har søgt job i en given måned. Kommunerne skal have mulighed for at frtage borgerne kontanthjælpsydelse i perioden, hvor de ikke registrerer jobsøgning, hvilket myndighederne skal gøre kommunen opmærksom på. Såfremt kommunerne i den efterføl-

gende måned ikke har øget niveauet for jobsøgning, mister kommunen refusionen for den andel ydelsesmodtagere, der ligger over 20 pct., frem til det tidspunkt, hvor andelen, der ikke har søgt job, er 20 pct. eller derunder.

2. Jobparate kontanthjælpsmodtagere skal aktiveres mindst 17 timer om ugen – aktivitetsparate 10 timer

Problem

Aktiveringsgraden er generelt lav for personer i kontanthjælpssystemet. I gennemsnit var jobparate kontanthjælpsmodtagere kun i aktive tilbud i 17 pct. af tiden eller omkring seks timer om ugen i slutningen af 2020. Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere var i aktive tilbud 9 pct. af tiden eller lidt over tre timer om ugen.

Til sammenligning var jobparate nytilkomne flygtninge aktiveret 47 pct. af tiden svarende til 17 timer om ugen. Aktivitetsparate nytilkomne var aktiveret 27 pct. af tiden svarende til 10 timer om ugen.

Forslag

Kommunernes aktive indsats over for personer på kontanthjælpsydelse skal styrkes. Jobparate/uddannelsesparate modtagere af en kontanthjælpsydelse skal aktiveres i gennemsnit 17 timer om ugen og aktivitetsparate i gennemsnit 10 timer om ugen.

Mest mulig aktivering skal foregå i samarbejde med private virksomheder, jf. forslag 5 nedenfor.

Hvis modtageren af en kontanthjælpsydelse ikke deltager i den aktivering, som kommunen anviser, skal vedkommende ikke have ydelse for de timer, vedkommende ikke deltager, jf. forslag 4. DA-fællesskabet bakker op om regeringens ambition om 37 timers aktiv indsats for udvalgte grupper, og det bør efterstræbes særligt for gruppen af flygtninge og indvandrere. For den samlede personkreds er det dog en meget ambitiøs målsætning. Forslaget er derfor en konkretisering og praktisk implementering af ambitionen bag 37 timers aktivitet.

Forslaget vedrører et gennemsnit pr. kommune. Det indebærer, at nogle ydelsesmodtagere kan være 37 timer i aktivitet, mens andre kan være i aktivitet færre timer, så kommunen samlet set når op på de gennemsnitlige mål på 17 og 10 timers aktivitet. Et krav om 17 timers henholdsvis 10 timers aktivitet vil øge det gennemsnitlige aktivitetsniveau markant.

Aktiveringsindsatsen skal bringe de omfattede personer i arbejde, og omkostningerne skal være lavest mulig under hensyn til effekten af tilbuddet. Der bør ske en løbende evaluering af indsatsen for at sikre dette.

3. Flere modtagere af kontanthjælpsydelser skal aktiveres hver måned

Problem

Der bør ikke alene være et krav om aktiveringsomfang, men også et krav om, at en stor andel af ydelsesmodtagerne skal være i aktivitet. I slutningen af 2020 blev kun 40 pct. af de jobparate

kontanthjælpsmodtagere aktiveret hver måned. Blandt aktivitetsparate var det godt hver tredje. For nytilkomne flygtninge var de tilsvarende andele henholdsvis 82 og 67 pct.

Forslag

Andelen af personer på kontanthjælpsydelse, der hver måned er i en aktivitet, skal øges til mindst samme niveau som for nytilkomne flygtninge.

Forslaget skal sikre, at flere personer end i dag modtager et aktivt tilbud. Det er vigtigt, at kravene i forslag 2) både fører til, at flere personer end i dag modtager et aktivt tilbud, og at de aktiveres i flere timer.

4. Kontanthjælpsmodtagere skal arbejde for deres ydelse

Problem

For mange kontanthjælpsmodtagere er langvarigt forsørgede, og incitamentet for at tage et arbejde er begrænset for mange kontanthjælpsmodtagere. Det særlige børnetilskud reducerer gevinsten yderligere.

Forslag

Udbetaling af ydelse til borgere skal være afhængig af deres deltagelse i de tilbudte aktiviteter. Kontanthjælpsmodtagere, der udebliver fra tilbuddet, skal ikke kunne få kontanthjælp for de timer, som de udebliver. F.eks. bør halv deltagelse medføre halv udbetaling af kontanthjælp for den pågældende periode.

Med de øgede krav om at deltage i aktive tilbud vil tilskyndelsen til at tage et job blive forøget.

5. Mest muligt af aktiviteten skal foregå på private virksomheder

Problem

Forskningen viser, at virksomhedsrettet aktivering er den mest effektive form for aktivering. Det gælder særligt for aktivering, der foregår på private virksomheder. F.eks. peger BeskæftigelsesIndikatorProjektet på, at en jobrettet indsats, der er kombineret med én eller flere andre indsatser, herunder opkvalificering, en social indsats eller en helbredsindsats, er den mest effektive måde at få udsatte borgere i arbejde, jf. Væksthusets Forskningscenter (2018). Derimod vil borgere, der alene får én eller flere indsatser af opkvalificerende, social eller helbredsrettet karakter i bedste fald opleve stilstand. Alligevel er der mange kontanthjælpsmodtagere, der ikke modtager et virksomhedsrettet tilbud, men alene modtager tilbud om vejledning og opkvalificering.

Forslag

Mest muligt af aktiviteten skal foregå på og i samarbejde med private virksomheder, da dette er mest effektivt. Indholdet skal være en kombination af forløb i virksomhederne, jobrettet opkvalificering og andre aktiviteter, som kan øge sandsynligheden for at komme i arbejde. Det kan f.eks. være samtaler og sprogundervisning. Det kan også være sociale eller helbredsmæssige indsatser, men jf. Væksthusets forskningsresultater bør sådanne indsatser kombineres med øvrige jobrettede indsatser for at være effektive.

6. Betingelser for virksomhedspraktik og løntilskud skal være fleksible

Problem

Hvis aktiveringsomfanget skal øges med øget fokus på private virksomheder, er det afgørende, at det er muligt for virksomhederne at stille flere pladser til rådighed.

Lovgivningen indebærer i dag, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold (rimelighedskravet) mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af støttede personer. Det indebærer konkret, at der kan være 1 person i støttet beskæftigelse for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0-50 ansatte, dog altid 1 person, og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Forslag

Betingelserne for virksomhedspraktik og løntilskud skal være mere fleksible. Dette skal håndteres på baggrund af en dialog med arbejdsmarkedets parter.

7. Unge på uddannelseshjælp skal kunne blive vurderet jobparate

Problem

Unge uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager uddannelseshjælp, kan ikke blive vurderet jobparate. Det betyder, at den unge bliver pålagt at påbegynde en uddannelse, og indsatsen er derfor alene rettet mod, at den unge kan påbegynde og gennemføre en uddannelse.

Mange unge på uddannelseshjælp er imidlertid ikke motiveret til eller afklaret i forhold til at starte en uddannelse, og mange vil ikke være i stand til at gennemføre en uddannelse.

Forslag

Unge på uddannelseshjælp skal også kunne vurderes jobparate. For mange unge på offentlig forsørgelse er beskæftigelse en bedre trædesten ind på arbejdsmarkedet end uddannelse i det formelle uddannelsessystem. Et job vil også give den unge mulighed for at tilegne sig relevante kompetencer og blive motiveret for at tage en formel uddannelse på sigt.

Visitationen som jobparat skal ikke være et fravalg af uddannelse. Derfor kan kommunerne give en ung jobparat en uddannelsesvoucher, der indebærer en ret til et forhøjet løntilskud, hvis den unge efter en vis tid i beskæftigelse indgår en uddannelsesaftale med en virksomhed.

8. Modtagere af kontanthjælpsydelser skal have flere samtaler

Problem

Samtaler er et effektivt redskab til at bringe borgere på kontanthjælpsydelser i job. Samtaler bidrager til at afdække jobmuligheder og øger motivation til at søge job m.v.

I dag er der kun konkrete krav til omfanget af samtaler i de første seks måneder på kontant- eller uddannelseshjælp, hvor kommunerne skal have mindst fire samtaler med modtagerne af ydelse. Herefter kan samtalerne afholdes efter behov på baggrund af kommunens vurdering.

Personer på langvarig kontanthjælp risikerer dermed, at kontakten til jobcenteret bliver sparsom.

Forslag

Modtagere af kontanthjælpsydelser skal have mindst fire samtaler om året. Dog fire samtaler det første halve år som efter de gældende regler. Det er endvidere positivt, hvis kommunerne vælger at være mere ambitiøse og afholde samtaler f.eks. hver 14. dag, eventuelt som led i særlige indsatser eller projekter m.v.

Forslaget indebærer, at modtagere af kontanthjælpsydelser vedvarende deltager i samtaler efter de første seks måneder på ydelsen.

9. Kommunerne skal bruge nyttejob systematisk

Problem

Kun få kommuner bruger nyttejob systematisk. Nyttejob udgør i gennemsnit ca. 4 pct. af aktiveringen, og kun 22 kommuner havde mere end 10 kontanthjælpsmodtagere (fuldtidspersoner) i nyttejob i 2019. Brugen af nyttejob er endnu lavere for modtagere af uddannelseshjælp og selvforsørgelses- og hjemrejseydelse. Der er således et stort potentiale for at øge brugen af nyttejob, herunder for personer med ikke-vestlig baggrund.

Formålet med nytteindsats er at motivere ledige til at søge mod job og uddannelse ved at skulle arbejde for sin ydelse og udføre en samfundsnyttig opgave hos en offentlig arbejdsgiver, f.eks. en kommune. Et nyttejob kan vare op til 13 uger.

Forslag

Alle kommuner skal anvende nytteindsats systematisk. Der bør i gennemsnit være 30 nyttejob pr. kommune, svarende til ca. 3.000 nyttejob på landsplan.

Forslaget skal indskærpe over for kommunerne, at nyttejob er et relevant redskab – også for målgruppen af indvandrere og nytilkomne flygtninge – og at kommunerne skal prioritere redskabet i højere grad, end det er tilfældet i dag.

10. Hurtigere adgang til data på beskæftigelsesområdet

Problem

Det er afgørende at kunne følge udviklingen på arbejdsmarkedet tæt.

I forbindelse med coronakrisen har det fra foråret 2020 været muligt at følge data for tilmeldte ledige fra foråret 2020 på www.bm.dk i en meget opdateret form, der nærmer sig realtids-data. Dette er p.t. ikke muligt for data generelt.

Forslag

Alle data om personer på hele beskæftigelses- og integrationsområdet skal tilvejebringes i realtime (eller så tæt som muligt herpå) via f.eks. API på jobindsats.dk/star.dk, således at indsatserne kan monitoreres løbende og tæt-på-realtid.

B. Kommunerne skal tage større ansvar for hele indsatsen

11. Kommunerne skal have mindre refusion, hvis de ikke lever op til aktiveringsmål

Problem

For mange kommuner tilbyder ikke aktivering i det omfang, der er nødvendigt for at sikre en effektiv beskæftigelsesindsats, eller i det omfang modtagerne har krav på.

Kontanthjælpsmodtagere har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering senest efter seks måneder på ydelsen. Unge på uddannelseshjælp skal påbegynde et tilbud senest efter en måned på ydelsen og skal fortsætte kontinuerligt med aktivering, indtil de påbegynder en uddannelse. Nytilkomne skal også modtage et virksomhedsrettet tilbud inden maksimalt en måned.

Kommunernes refusion fra staten til forsørgelsesudgifter er uafhængig af omfanget af aktivering, men afhænger af borgerens varighed på ydelsen. Refusionssatsen følger refusionstrappen, hvor staten refunderer 80 pct. af kommunens ydelse til en ny borger på overførselsindkomst, hvorefter refusionen falder trinvist og lander på 20 pct. efter et år.

Forslag

Den såkaldte refusionstrappe bør justeres, så kommunernes refusion fra staten sættes ned med 20 pct.-point på alle trinene for det antal personer, som kommunen mangler at aktivere for at nå de fastlagte mål på 10 henholdsvis 17 timer målt i løbet af et år.

12. Én kontaktperson i kommunen skal fremme borgerens jobmuligheder

Problem

Mange kontanthjælpsmodtagere har andre udfordringer udover ledighed. Det kan eksempelvis være psykiske eller helbredsmæssige problemer. En borger kan derfor være tilknyttet flere forskellige sagsbehandlere i kommunen. Det betyder, at kommunens forskellige indsatser ikke koordineres, og der er risiko for, at de jobrettede indsatser kan blive nedprioriteret.

Forslag

Alle borgere i kontanthjælpssystemet skal fra dag et have én fast kontaktperson i kommunen, som har ansvaret for at have fokus på den enkeltes jobmuligheder. Det øger sandsynligheden for, at borgeren kommer i arbejde og sikrer, at ydelsesmodtagere oplever, at de altid har mulighed for at tale med en sagsbehandler om deres beskæftigelsesmuligheder.

13. Kommunerne skal være mere virksomhedsopsøgende

Problem

Jobcentrene skal bistå arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige. Det kan bl.a. ske ved, at jobcenteret opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige.

Samarbejdet med private virksomheder er afgørende for at lykkes med beskæftigelsesindsatsen for ledige og mennesker på kanten af arbejdsmarkedet, men der er store kommunale forskelle på graden af samarbejde mellem virksomheder og jobcentre.

Der er desuden evidens for, at virksomhedsrettede indsatser såsom virksomhedspraktik og løntilskuds- samt småjobs i private virksomheder virker, når ledige og udsatte grupper skal i job.

Forslag

Kommunerne skal styrke samarbejdet med den private sektor og gøre mere for at opsøge virksomhederne med henblik på formidling af ledige og personer på kanten af arbejdsmarkedet. Kommunerne skal have et måltal for, hvor stor en andel af virksomhederne i kommunen de er i kontakt med. Målet er at oprette tilbud til offentligt forsørgede, samtidig med at jobcentrene skal forbedre deres evne til at skaffe virksomhederne de relevante ordinære medarbejdere.

Desuden skal der udvikles løbende målinger af jobcentrenes virksomhedsservice i de enkelte kommuner, som skal være tilgængelige på www.jobindsats.dk. Målingerne skal bl.a. omfatte registreringer på antallet af ledige, som jobcenteret henviser til relevante jobåbninger, og derudover tal på antallet af ledige, som i forlængelse heraf kommer i beskæftigelse.

14. Kommunal sparring til virksomheder og kontanthjælpsmodtagere ved ordinær beskæftigelse

Problem

Når kontanthjælpsmodtagere har fundet et ordinært arbejde på en virksomhed, har kommunen ikke længere pligt til at følge dem. Det kan bl.a. gå ud over integrationen på arbejdspladsen, fordi den nyansatte og virksomheden kan have brug for hjælp, som en kommunal virksomhedskonsulent kunne bistå med.

Forslag

Kommunerne skal forpligtes til at stå til rådighed for kontakt med virksomheder og nyansatte, når en virksomhed ansætter en person direkte fra kontanthjælpssystemet. Både virksomheden og borgeren skal have mulighed for at henvende sig til den lokale virksomhedskonsulent i tiden efter ansættelsen med henblik på sparring. Kommunen skal også tilbyde løbende opfølgning undervejs, eksempelvis i form af 1-3 samtaler på virksomheden det første halve eller hele år.

C. Uddannelse og sprog skal være en del af jobbet

15. Udvid retten til danskuddannelse for udlændinge i job og i ledighedssystemet

Problem

Flygtninge, indvandrere og familiesammenførte, der kommer hurtigt i arbejde, får ofte ikke deltaget i danskundervisningen inden for den femårige integrationsperiode. Det kan betyde, at de ikke får styrket deres danskkundskaber tilstrækkeligt, og at de får sværere ved at deltage

i uddannelse og opkvalificering, ligesom det kan være sværere for virksomhederne at give dem nye arbejdsopgaver. Det kan også hæmme deres tilbagevenden til arbejdsmarkedet i tilfælde af ledighed.

I dag har borgere i ordinære job ikke ret til danskuddannelse ud over den nuværende grænse på fem år. I dag fremgår det alene af loven, at en borger kan få rettigheden i særlige tilfælde.

Forslag

Borgere i ordinære job skal have ret til danskuddannelse ud over den nuværende grænse på fem år. Retten skal også gælde personer, der er ledige, og som ikke allerede er omfattet af muligheden for danskkurser.

16. Sprogskolerne skal indføre et brancherettet modul på Danskuddannelse 2 og 3

Problem

Indholdet i danskuddannelse er i dag i for høj grad rettet mod, at eleverne skal bestå danskprøverne, mens der er for lidt fokus på arbejdslivet.

Forslag

Danskuddannelsen bør splittes op, så de meget forskellige målgrupper (flygtninge og udenlandsk arbejdskraft), der deltager i undervisningen, har hver deres tilbud.

Danskundervisningen skal være tilrettelagt, så det bedst muligt – i indhold og afholdelse – understøtter job eller f.eks. deltagelse i AMU-kurser. Det vil sige, at undervisningen i højere grad skal foregå uden for arbejdstiden og tilpasses deltageres behov på jobbet.

Danskuddannelse 2 og 3 for voksne udlændinge skal indeholde et brancherettet modul, hvor undervisningen tager udgangspunkt i relevante brancher som f.eks. "bygge og anlæg" eller "handel og forretningsservice". Der skal udarbejdes undervisningsmateriale i samarbejde med relevante brancheorganisationer, der skal stilles til rådighed for alle udbydere af danskuddannelse.

D. Børn og unge skal snuse til arbejdsmarkedet

17. Flere unge skal have et fritidsjob

Problem

Kommunerne arbejder i dag ikke systematisk med fritidsjob, og der er stor kommunal forskel på, hvor stor en andel af de 15-17-årige der har et arbejde. Det er et problem, da unge, der har et fritidsjob, har en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet og er mere afklaret i forhold til valg af fremtidig uddannelse.

Det er særlig vigtigt for unge fra familier med en anden kultur, der ikke har erfaringer med det danske arbejdsmarked.

Forslag

Kommunerne skal arbejde systematisk med at sikre flere fritidsjob til unge. Det skal bl.a. ske ved at ansætte fritidsjob-virksomhedskonsulenter ved altid at have fritidsjobprojekter i bolig-sociale områder og ved at vejlede alle elever i 8.-10. klasse i, hvordan man søger og passer et fritidsjob.

18. Flere brobygningsforløb for unge kontanthjælpsmodtagere**Problem**

For mange unge, der starter på en uddannelse efter at have modtaget uddannelseshjælp, falder fra uddannelsen igen. Det gælder også for unge, der påbegynder en erhvervsuddannelse. Brobygningsforløb er tilrettelagt som et samarbejde mellem jobcentre og erhvervsskoler og har vist sig effektive i forhold til at fastholde de unge på en erhvervsuddannelse.

Forslag

Den gældende ordning med brobygningsforløb skal udbredes, så den kan omfatte flere unge. Brobygningsforløb mellem offentlig forsørgelse og uddannelse kan være et redskab til at ruste den unge bedre til overgangen til og dermed også gennemførelsen af en uddannelse.